

Tevékenységi terv/ Projekt terv

Címe: Vet a gazda vet
Megvalósulásának tervezett ideje: 2025. 03. 17-21.
A tevékenység/projekt tervezett indító élménye: Magaságyás beültetése
A tevékenység/projekt tervezett lezáró élménye: Palánták gondozása

A tevékenység/projekt megvalósítása során kiemelt célok:	A gyermekek ismerjék meg a zöldségek tulajdonságait, vegyenek részt a magaságyás gondozásában, kísérjék figyelemmel annak változásait.
Feladatok:	Meghívok címzése, magaságyás és a palánták gondozása.
Fejleszthető képességek:	Általános tájékozottság fejlesztése zöldségek, természet témakörében. Szókincsbővítés, logikus gondolkodás, szerialitás, finommotorika és nagymozgások fejlesztése.

<p>Játék és a játék feltételeinek biztosítása</p> <p>(ötletek a játék tevékenység megsegítéséhez, kiegészítő eszközök készítése)</p>	<ul style="list-style-type: none"> • Folytasd a sormintát magokból • Válogasd ki a zöldségeket a babkonyha ételei közül • Készítsd el recept alapján
Verselés, mesélés	<ul style="list-style-type: none"> • Ölelőkör • Könyvtári állatos könyv olvasása

<ul style="list-style-type: none"> • anyanyelvi és drámajátékok 	<ul style="list-style-type: none"> • Répa, retek, mogoró • Zelk Zoltán: Kecskére a káposztát • A répa (Orosz népmese) • A répa mese dramatizálása • Fésüs Éva: Vet a gazda vet
<p>Ének, zene, énekes játék, gyermektánc</p>	<ul style="list-style-type: none"> • Borsót főztem • Zöld paradicsom • Csicseri borsó, bab, lencse • Ritmus tapsolás • Zöldség kotta
<p>Rajzolás, festés, mintázás, kézi munka</p>	<ul style="list-style-type: none"> • Nagyszülők meghívójának befejezése • Zöldség bábok készítése • Zöldségnyomda
<p>Mozgás</p> <ul style="list-style-type: none"> • a mindennapos testmozgás játékaik és feladatai 	<ul style="list-style-type: none"> • Répa kihúzás • Állatmozgások utánzása: nyuszi, hernyó, kukac • Zöldséges futó játék
<p>Külső világ tevékeny megismerése</p> <ul style="list-style-type: none"> • Alapvető környezet és természetvédelmi ismeretek • Matematikai tapasztalatok 	<ul style="list-style-type: none"> • Meghívók postára adása • Tavaszi zöldségek felismerése, kóstolása • Zöldségek csoportosítása, halmazokba rendezése • Palántázás • Tavaszi zöldségsaláta készítés
<p>Munka jellegű tevékenységek</p>	<ul style="list-style-type: none"> • Könyvespolc rendbetétele belső indíttatásra • Magaságyás gondozása
<p>Differenciálás, tehetséggondozás,</p>	<ul style="list-style-type: none"> • Piac logiko • Tarisznya szövés • Feladatfüzet készítés

felzárkóztatás lehetőségei	<ul style="list-style-type: none"> • Mit csináltál a hétvégén? beszélgető kör
---------------------------------------	--

Fésüs Éva:

Vet a gazda vet Vet a gazda, vet,
zabot veteget,
nagy kalap van a fejében,
nézi az eget.

Vet a néne, vet, babot veteget,
három nyuszi most veti a
cigánykereket.

Fúj a szellő, fúj,
mindjárt beborul,
zabra, babra, nagy kalapra

zápor cseppje hull!

Zelk Zoltán: KECSKÉRE A KÁPOSZTÁT

Egyszer volt, hol nem volt, csodálatos ország volt, az erdőben sok fa volt, rókalyukban róka volt. Libapásztor libát hajtott, ágról csillagot szakajtott, mire hazaért estére, telis-teli a köténye. Hát ebben a szép országban, annak is egy falujában, a falunak is a szélén, de egészen a legszélén, ottan is egy domb tetején, éldegélt egy szegény legény. Vízet forralt teli üsttel, fennhangon beszélt a füsttel: „Füstöcske, szállj fel az égbe, kérdezd meg, mi lesz ebédre. Vagy kérdezd meg a fűszáltól, fűszál kérdezze bogártól, bogár kérdezze madártól, madár kérdezze fűzfától . . . nincs nekem már, csak kolbászom, nincs is nekem maradásom.”

Így szólott a szegény legény, aztán hármat füttyentett, mire rögtön mellette termett fehér szőrű, piros nyelvű kis kutyája. Meg is kérdezte a szegény legénytől:

– Édes gazdám, miért füttyentettél hármat?

– Azért, kedves kutyám, mert éppen hármat gondoltam. Először azt, hogy aki éhes, annak enni kell. Másodszor azt, hogy elmegyek egy fazék káposztáért a faluba. Harmadszor azt, hogy rád bízom ezt a fél rőf kolbászt, vigyázzál rá, míg megjövök a káposztával. Akkor aztán olyan kolbászos káposztát főzök, hogy kilenc napig sem éhezünk meg utána!

Ezzel aztán útnak indult a szegény legény. Bal füle mellett egy fehér lepke szállott, jobb füle mellett egy tarka lepke szállott, a feje fölött egy rigómadár énekel; így haladt az úton a szegény legény. Fehér szőrű piros nyelvű kis kutyája meg ott állott a fél rőf kolbász mellett, nézte, nézte, aztán így szólott gazdája másik jószágához, az udvar végében legelésző kecskéhez:

– Mit gondolsz, fehérszakállú, megkóstolhatnám én ezt a finom kolbászt?

– Me-e-eg! Me-e-eg! – felelte a kecske, mire a kis kutya leharapott egy jókora darabot a kolbászból. Nyalta is utána a száját, mert ilyen jót még nem vett sohasem, és még egyszer megszólalt:

– Mit gondolsz, szép szakállú pajtás, megehetném én ezt a finom kolbászt?

– Me-e-eg! Me-e-eg! – felelte ismét a kecske, mire a fehér szőrű kis kutya megette az egész fél rőf kolbászt.

Alighogy a kolbász végére ért, megérkezett a szegény legény a káposztával.

– Hú, ilyen meg olyan kutyája! Hát mit tettél velem? Most aztán mit főzök ebédre? Takarodj a házadba, ne is gyere elő onnan három hétig!

Kiabált, veszekedett a szegény legény, de egyszer csak gondolt egyet, és odahívta magához a kecskét.

– Ide figyelj, édes kecském! Én elmegyek a szomszéd faluba egy köcsög tejfelért, hadd főzzek egy kis tejeles káposztát ebédre. Erre a haszontalan kutyára nem bízhatom, terád bízom, vigyázz a káposztára, míg visszajövök.

Ezzel aztán útnak indult a szegény legény. Bal füle mellett egy ezüstlég, jobb füle mellett egy aranylég szállott, feje fölött egy pacsirta énekelt; így haladt az úton a szegény legény. A fehér szakállú kecske meg ott állott a fazék káposzta mellett, de ő bizony nem kérdezett semmit, hanem rögtön nekilátott a káposztának. Mikor a szegény legény visszatért a köcsög tejfelrel, már csak az üres fazekat találta a földön.

– Hú, te csúf, gonosz kecskéje, hát mit tettél velem? Takarodj az óladba, ki se másszál onnan három hétig!

Így kiabált a szegény legény, de aztán megint gondolt egyet, és odahívta magához fehér szőrű kis cicáját.

– Ide hallgass, édes cicám! Sem a kutyára, sem a kecskére nem bízhatok semmit, terád bízom, vigyázz erre a köcsög tejfelre, míg elmegyek a szomszéd faluba egy rozscipóért!

Ezzel aztán útnak is indult a szegény legény. Bal füle mellett egy ezüstdarázs szállott, jobb füle mellett egy aranydarázs szállott, a feje fölött fülemüle énekelt; így haladt az úton a szegény legény. A fehér szőrű cica meg ott állott a köcsög mellett, és megkérdezte:

– Mi-au? Mi-au?

– Tejfel! Tejfel! – felelte a kutya és a kecske, mire a cica így szólt:

– Ha tejfel, akkor megeszem!

Meg is ette! Már a köcsög alját nyalta, mikor a szegény legény megérkezett a rozscipóval. De a szegény legény már nem kiabált, nem is veszekedett, csak búsan leült az üst mellé, és így szólt a füsthöz:ű

– Füstöcske, szállj fel az égbe, kérdezd meg, mi lesz ebédre. Vagy kérdezd meg egy fűszáltól, fűszál kérdezze meg bogártól, bogár kérdezze madártól, madár kérdezze fűzfától.

Fűzfa így szólt a madárhoz, madár így szólt a bogárhoz, bogár így szólt a fűszálhoz:

– Rozscipó lesz ma ebédre . . . nosza, itt a mese vége!

A répa

Az apóka ültetett egy répát, és így biztatgatta:

- Nőj, nőj, répa, növekedjél, gyökérke, jó édesre, szép kövérre, óriási nagyra! Meg is nőtt a répa, jó édes lett, szép kövér lett, óriási nagy lett.

Ment az apóka, hogy kihúzza.

Húzta-húzta, tépte-cibálta, ráncigálta, de hiába – nem mozdult a répa.

Hívta az apóka az anyókat.

Anyóka húzta apókat,

apóka húzta a répát -

húzták-húzták, ráncigálták, de hiába – nem mozdult a répa.

Hívta az anyóka az unokáját.

Unoka húzta anyókát,

anyóka húzta apókát,

apóka húzta a répát -

húzták-húzták, ráncigálták, de hiába – nem mozdult a répa.

Hívta az unoka a kutyát, Bogárkát.

Bogárka húzta unokát,

unoka húzta anyókát,

anyóka húzta apókát,

apóka húzta a répát -

húzták-húzták, ráncigálták, de hiába nem mozdult a répa.

Hívta Bogárka a tarka macskát.

Macska húzta Bogárkát,

Bogárka húzta unokát,

unoka húzta anyókát,

anyóka húzta apókát,

apóka húzta a répát -

húzták-húzták, ráncigálták, de hiába – nem mozdult a répa.

Hívta a macska az egérkét.

Egérke húzta a macskát,

macska húzta Bogárkát,

Bogárka húzta unokát,

unoka húzta anyókát,

anyóka húzta apókát,

apóka húzta a répát -

húzták-húzták, hót rántottak rajta –

erre aztán engedett a répa, kifordult a földből.

Reflexió: